14. oktober 2015

P8_TA(2015)0359

På vej til en ny international klimaaftale i Paris

Europa-Parlamentets beslutning af 14. oktober 2015 På vej til en ny international klimaaftale i Paris (2015/2112(INI))

(2017/C 349/12)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og den dertil hørende Kyotoprotokol,

— der henviser til den 15. partskonference (COP 15) under UNFCCC og den femte partskonference, der tjente som møde mellem parterne i Kyoto-protokollen (CMP5), og som afholdtes i København den 7.-18. december 2009, samt til Københavnsaftalen,

— der henviser til den 16. partskonference (COP 16) under UNFCCC og den sjette partskonference, der tjente som møde mellem parterne i Kyoto-protokollen (CMP6), og som afholdtes i Cancún, Mexico, den 29. november til den 10. december 2010, samt til Cancúnaftalerne,

— der henviser til den 17. partskonference (COP 17) under UNFCCC og den syvende partskonference, der tjente som møde mellem parterne i Kyoto-protokollen (CMP7), og som afholdtes i Durban, Sydafrika, fra den 28. november til den 9. december 2011, og navnlig til de beslutninger, der udgør Durbanplatformen for en styrket indsats,

— der henviser til den 18. partskonference (COP 18) under UNFCCC og den ottende partskonference, der tjente som møde mellem parterne i Kyoto-protokollen (CMP8), og som afholdtes i Doha, Qatar, fra den 26. november til den 8. december 2012, samt til vedtagelsen af aftalen »The Doha Climate Gateway«,

— der henviser til den 19. partskonference (COP 19) under UNFCCC og den niende partskonference, der tjente som møde mellem parterne i Kyoto-protokollen (CMP9), som afholdtes i Warszawa, Polen, den 11.-23. november 2013, og til den internationale mekanisme til håndtering af tab og skader, der blev aftalt i Warszawa,

— der henviser til den 20. partskonference (COP 20) under UNFCCC og den tiende partskonference, der tjente som møde mellem parterne i Kyoto-protokollen (CMP10), som afholdtes i Lima, Peru, den 1.-12. december 2014, samt til Limaopfordringen til at gøre en indsats på klimaområdet,

— der henviser til den 21. partskonference (COP 21) under UNFCCC og den ellevte partskonference, der tjener som møde mellem parterne i Kyoto-protokollen (CMP11), som skal afholdes i Paris, Frankrig, fra den 30. november til den 11. december 2015,

— der henviser til sine beslutninger af 25. november 2009 om EU's strategi for klimakonferencen i København (COP 15) ([1]), af 10. februar 2010 om resultatet af COP 15 ([2]), af 25. november 2010 om klimakonferencen i Cancún (COP 16) ([3]), af 16. november 2011 om klimakonferencen i Durban (COP 17) ([4]), af 22. november 2012 om klimakonferencen i Doha, Qatar (COP 18) ([5]), af 23. oktober 2013 om klimakonferencen i Warszawa, Polen (COP 19) ([6]) og af 26. november 2014 om klimakonferencen i Lima, Peru (COP 20) ([7]),

([1]) EUT C 285 E af 21.10.2010, s. 1.
([2]) EUT C 341 E af 16.12.2010, s. 25.
([3]) EUT C 99 E af 3.4.2012, s. 77.
([4]) EUT C 153 E af 31.5.2013, s. 83.
([5]) Vedtagne tekster, P7_TA(2012)0452.
([6]) Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0443.
([7]) Vedtagne tekster, P8_TA(2014)0063.

14. oktober 2015

— der henviser til EU's klima- og energipakke fra december 2008,

— der henviser til Kommissionens grønbog af 27. marts 2013 med titlen »En ramme for klima- og energipolitikkerne frem til 2030« (COM(2013)0169),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/101/EF af 19. november 2008 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på inddragelse af luftfartsaktiviteter i ordningen for handel med drivhusgasemissionskvoter i Fællesskabet ([1]),

— der henviser til sine beslutninger af 4. februar 2009 med titlen »2050: Fremtiden begynder i dag — henstillinger til EU's fremtidige integrerede politik om klimaændringer« ([2]), af 15. marts 2012 om en køreplan for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050 ([3]) og af 5. februar 2014 om en ramme for klima- og energipolitikkerne frem til 2030 ([4]),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. februar 2015 som led i pakken om en energiunion med titlen »Parisprotokollen — En plan for bekæmpelsen af globale klimaændringer efter 2020« (COM(2015)0081),

— der henviser til EU-strategien for tilpasning til klimaændringerne fra april 2013 og de ledsagende arbejdsdokumenter fra Kommissionens tjenestegrene,

— der henviser til den sammenfattende rapport fra FN's Miljøprogram (UNEP) fra november 2014 med titlen *»The Emissions Gap Report 2014«* og til UNEP's Adaptation Gap Report 2014,

— der henviser til ledernes erklæring vedtaget på G7-topmødet i Schloss Elmau i Tyskland den 7. og 8. juni 2015 med titlen *»Think ahead. Act together«*, hvor de bekræftede, at de havde til hensigt at opfylde deres tilsagn om inden 2050 at nedbringe deres drivhusgasemissioner med mellem 40 % og 70 % i forhold til 2010, idet det var nødvendigt at sikre, at nedbringelsen var tættere på 70 % end 40 %,

— der henviser til Verdensbankens rapporter med titlerne *»Turn Down the Heat:* Why a 4 °C Warmer World Must be Avoided«, »Turn Down the Heat: *Climate Extremes, Regional Impacts, and the Case for Resilience«* og *»Climate Smart Development: Adding up the Benefits of Climate Action«,*

— der henviser til rapporten fra Den Globale Kommission om Økonomi og Klima med titlen *»Better Growth, Better Climate:* The New Climate Economy Report«,

— der henviser til encyklikaen *»laudato si«*,

— der henviser til den femte vurderingsrapport (AR5) fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPPC) og dets sammenfattende rapport,

— der henviser til EU's og medlemsstaternes tilsigtede nationalt bestemte bidrag, som blev fremsendt til UNFCCC af Letland og Europa-Kommissionen den 6. marts 2015,

— der henviser til New York-erklæringen om skove fra FN's klimatopmøde i september 2014,

— der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en indsats for at imødegå udfordringerne ved skovrydning og skovødelæggelse med henblik på at bekæmpe klimaændringer og tab af biodiversitet (COM(2008)0645),

([1]) EUT L 8 af 13.1.2009, s. 3.
([2]) EUT C 67 E af 18.3.2010, s. 44.
([3]) EUT C 251 E af 31.8.2013, s. 75.
([4]) Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0094.

14. oktober 2015

— der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 23. og 24. oktober 2014,

— der henviser til forretningsordenens artikel 52,

— der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed og udtalelser fra Udvalget om Industri, Forskning, Energi, Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget og Transport- og Turismeudvalget (A8-0275/2015),

A. der henviser til, at klimaændringer udgør en akut og potentielt uoprettelig verdensomspændende trussel mod menneskeskabte samfund og biosfæren, og at de derfor gør det nødvendigt at gribe in på internationalt plan fra alle parters side;

B. der henviser til, at opvarmningen af klimasystemet i henhold til den videnskabelige dokumentation, som blev forelagt i IPCC AR5 fra 2014, er indiskutabel; der henviser til, at klimaændringerne er en realitet, og til, at den opvarmning, der har kunnet observeres siden midten af det 20. århundrede, primært skyldes menneskelige aktiviteter; der henviser til, at de udbredte og dybtgående konsekvenser af klimaændringerne allerede er åbenbare i naturlige og menneskeskabte systemer i alle verdensdele og i verdenshavene;

C. der henviser til, at EU nedbragte sine emissioner med 19 % i perioden mellem 1990 og 2013 inden for rammerne af Kyotoprotokollen, samtidig med at EU's BNP steg med mere end 45 %; der henviser til, at emissionerne i verden steg med mere end 50 % i perioden mellem 990 og 2013;

D. der henviser til, at National Oceanic and Atmospheric Administrations (NOAA) seneste resultater viser, at den samlede månedlige gennemsnitlige koncentration af kuldioxid i atmosfæren for første gang, siden målingerne blev påbegyndt, oversteg 400 dele pr. million i marts 2015;

E. der henviser til *Adaptation Gap 2014 Report*, der er udarbejdet af FN's Miljøprogram (UNEP), og som fremhæver de enorme omkostninger ved ikke at gøre noget og konkluderer, at omkostningerne ved tilpasning til klimaændringer i udviklingslande sandsynligvis vil nå op på to eller tre gange de tidligere overslag på 70-100 mia. USD om året i 2050, hvilket vil medføre et betydeligt hul i finansieringen af tilpasningen efter 2020, medmindre der afsættes nye yderligere midler til tilpasning;

F. der henviser til, at problemet med klimafinansiering er uløseligt forbundet med det mere generelle problem med finansieringen af en bæredygtig global udvikling;

G. der henviser til, at klimaændringer kan skærpe konkurrencen om ressourcer, såsom fødevarer, vand, græsningsarealer, og kan blive den væsentligste årsag til folkevandringer, både inden for og på tværs af de nationale grænser inden for en ikke alt for fjern fremtid;

H. der henviser til, at der på klimakonferencen i Doha i december 2012, blev vedtaget en ændring af protokollen, der fastsætter en anden forpligtelsesperiode under Kyotoprotokollen gældende fra den 1. januar 2013 til den 31. december 2020 med juridisk bindende tilsagn om emissionsnedbringelser, medtagelse af en ny gasart (nitrogentrifluorid), en ambitionsmekanisme, der sikrer en forenklet procedure, som gør det muligt for en part at justere sit tilsagn ved at hæve sit ambitionsniveau i en forpligtelsesperiode, og til slut en bestemmelse, som automatisk justerer en parts mål for at forhindre en stigning i dens emissioner i perioden 2013 til 2020 ud over de gennemsnitlige emissioner for årene 2008 til 2010;

I. der henviser til, at partnerne til UNFCCC under COP18 vedtog et mål om kønsbalance i organer, der oprettes i henhold til konventionen og Kyotoprotokollen (Beslutning 23/CP18), for at fremme kvinders medvirken og sikre en mere effektiv klimaændringspolitik, der behandler mænds og kvinder behov ligeligt, og for at holde rede på fremskridtene i virkeliggørelsen af målet om kønsbalance ved at fremme en kønsbevidst klimapolitik;

14. oktober 2015

J. der henviser til, at afbødningen af den globale opvarmning ikke bør ses som en hindring for bestræbelserne på at opnå økonomisk vækst, men derimod skal ses som drivkraften i opnåelsen af ny og bæredygtig økonomisk vækst og beskæftigelse;

K. der henviser til, at EU hidtil har spillet en fremtrædende rolle i bekæmpelsen af den globale opvarmning og vil fortsætte med at gøre det frem til en ny international klimaaftale i Paris i slutningen af 2015; der kræver, at dette ambitionsniveau deles af andre store forurenere;

Behov for hurtig handling på globalt plan

1. anerkender det ekstraordinære omfang og alvoren af de trusler, der opstår som følge af klimaændringer, og er yderst bekymret over, at verden er alvorligt på afveje i forhold til at begrænse den globale opvarmning til under 2 °C i forhold til det førindustrielle niveau; opfordrer regeringerne til omgående at træffe konkrete foranstaltninger over for klimaændringerne og i retning af en global ambitiøs og juridisk bindende aftale i Paris i 2015 med henblik på at nå dette mål;

2. bemærker, at det maksimale verdensomspændende kulstofbudget efter 2011 i henhold til konklusionerne i IPCC AR5 udgør 1 010 gigaton CO_2, hvis der skal være en rimelig chance for at holde stigningen i den globale gennemsnitstemperatur på under 2 °C over det førindustrielle niveau; understreger, at alle lande skal bidrage, og at en forsinkelse af processen vil forøge omkostningerne og reducere valgmulighederne; understreger konklusionerne i rapporten om ny klimaøkonomi »*Better Growth, Better Climate*« om, at lande på alle indkomstniveauer har mulighed for at skabe varig økonomisk vækst, samtidig med at de reducerer de enorme risici, der er forbundet med klimaændringer; anbefaler, at aftaler og konventioner bør tilsigte at inddrage EU-tiltrædelseslandene i Den Europæiske Unions klimaprogrammer;

3. minder om, at en begrænsning af stigningen i temperaturen i verden til 2 °C i gennemsnit ikke er nogen garanti for, at det er muligt at undgå betydelige uønskede klimapåvirkninger; opfordrer partskonferencen til at vurdere muligheden for at begrænse den globale temperaturstigning til under 1,5 °C i gennemsnit;

4. henviser til konklusionerne i IPCC's femte vurderingsrapport, der på ud på, at selv et fuldstændigt ophør af CO_2-emissioner fra industrilandene ikke vil garantere, at målet på under 2 °C opnås uden betydelige nye tilsagn fra udviklingslande.

5. mener, at det er vigtigt, at alle landene fremlægger deres tilsigtede nationalt bestemte bidrag (INDC) hurtigst muligt for at skabe en løftestangsvirkning og vise, at alle landene bevæger sig i samme retning afhængigt af deres nationale situation; mener, at INDC ligeledes kan omfatte tilpasningsforanstaltninger, da sådanne foranstaltninger er en prioritet for en række lande;

6. anerkender den afgørende betydning, som et stabilt klimasystem spiller for fødevaresikkerhed, energiproduktion, vand og sanitet, infrastruktur, bevarelse af biodiversitet og terrestriske og marine økosystemer samt fred og velstand på globalt plan; minder om, at klimaændringerne fremskynder tabet af biodiversitet; glæder sig derfor over encyklikaen »laudato si«;

7. glæder sig over G7-tilsagnet om at dekarbonisere den globale økonomi i løbet af dette århundrede og at omlægge energisektoren inden 2050; minder imidlertid om, at det ifølge videnskaben er nødvendigt at indlede dekarboniseringen meget tidligere, hvis der skal være reel chance for at forblive under 2 °C; anmoder de parter, der er i stand til det, om reelt at gennemføre deres nationale dekarboniseringsmål og -strategier ved at prioritere udfasning af emissioner fra kul, som er den mest forurenende energikilde;

8. gør opmærksom på, at de lande, der ikke har den nødvendige kapacitet til at udarbejde deres tilsigtede nationalt bestemte bidrag, kan få bistand fra Den Globale Miljøfacilitet, De Forenede Nationers Udviklingsprogram eller den globale klimaalliance samt fra EU;

14. oktober 2015

En ambitiøs, global og juridisk bindende aftale

9. understreger, at 2015-protokollen skal være juridisk bindende og ambitiøs fra starten, når den vedtages i Paris, og at den bør tilsigte at udfase CO_2-emissionerne senest i 2015 eller kort tid efter for at holde verden på en omkostningseffektiv emissionsbane, som er kompatibel med »under 2 °C«-målet, og så CO_2-emissionsniveauet i verden topper så tidligt som muligt; opfordrer EU til at samarbejde med sine internationale partnere om dette og vise et godt eksempel på god praksis; understreger, at aftalen skal indeholde en forudsigelig ramme, som tilskynder erhvervslivet til at investere i og udvikle effektive teknologier til nedbringelse af CO_2-emissioner og til tilpasning;

10. advarer imod at stile efter globale emissionsnedbringelsesstrategier, der tillader væsentlige CO_2-emissioner i 2050 og derefter, da dette vil indebære store risici og være afhængigt af usikre, energiintensive og kostbare teknologier til at fjerne og lagre CO_2 fra atmosfæren; afhængigt af, hvor stor overskridelsen er, afhænger sådanne emissionsstrategiers evne til at holde klimaændringen under 2 °C af forekomsten og udbredt udnyttelse af biomasse til energi med CO_2-opfangning og -lagring (BECCS) og skovrejsning, uden at det er sandsynligt, at der vil stå jordarealer til rådighed, tillige med brugen af andre ukendte, endnu ikke udviklede teknologier til CO_2-fjernelse (CDR);

11. mener, at en ambitiøs og juridisk bindende international aftale ville bidrage til at fjerne bekymringen over CO_2-lækage og konkurrenceevne inden for de relevante sektorer og navnlig i den energiintensive sektor;

12. mener, at det i tilfælde af en kløft mellem ambitionsniveauet for de samlede INDC, der indgives inden Paris-møder og den nødvendige reduktion af CO_2-emissionerne for at holde temperaturen på under 2° over det førindustrielle niveau vil være nødvendigt at udarbejde et arbejdsprogram, der skal indledes i 2016, med henblik på at fastlægge yderligere reduktionsforanstaltninger; opfordrer til en omfattende revisionsproces, der skal foretages hvert femte år, og som vil sikre dynamikken i den gennemførte mekanisme og gøre det muligt at højne ambitionsniveauet for tilsagn om emissionsnedbringelser i overensstemmelse med de seneste videnskabelige data; opfordrer parterne til at støtte juridisk bindende femårige forpligtelsesperioder som den mest hensigtsmæssige valgmulighed for at undgå en fastlåsning på et lavt ambitionsniveau, øge den politiske ansvarlighed og give mulighed for en revision af målsætningerne, således at de passer til de videnskabelige henstillinger og til de nye teknologiske fremskridt, der muligvis vil gøre det muligt at hæve ambitionsniveauet;

13. er bekymret over, at en foreløbig analyse af den samlede virkning af de hidtil indgivne INDC'er fører til den konklusion, at disse INDC'er, hvis de ikke ændres, vil føre til en gennemsnitlig temperaturstigning i verden på mellem 2,7 og 3,5 °C; opfordrer parterne til under COP21-mødet i Paris at ændre de løbende INDC'er inden 2020 for at bringe dem i overensstemmelse med de seneste videnskabelige resultater og et sikkert kulstofbudget i verden, som er i overensstemmelse med 2 °C-målet;

14. opfordrer til nye impulser til styrkelse af EU's klimapolitik, hvilket ville bidrage til at sætte skub i de internationale klimadrøftelser og være i overensstemmelse med den øvre grænse i EU's tilsagn om at reducere drivhusgasemissionerne til mellem 80 og 95 % under 1990-niveauerne inden 2050; henviser til det bindende EU-mål om nedbringelse af drivhusgasemissionerne i 2030 med mindst 40 % i forhold til niveauet i 1990; opfordrer medlemsstaterne til at vedtage supplerende forpligtelser, som bygger på de vedtagne 2030-mål, herunder tiltag uden for EU, således at verden bliver i stand til at opfylde målet på under 2 °C;

15. minder om sin beslutning af 5. februar 2014, hvori der opfordres til fastsættelse af tre bindende mål: et mål for energieffektivitet på 40 %, et mål for vedvarende energikilder på mindst 30 % og et mål for reduktion af drivhusgasemissioner på mindst 40 %, og opfordrer endnu en gang Rådet og Kommissionen til — som en del af EU's ramme for klima- og energipolitikken frem til 2030 — at vedtage og gennemføre en mangesidet strategi baseret på gensidigt forstærkende, koordinerede og sammenhængende mål for nedbringelse af drivhusgasemissionerne, øget anvendelse af varige energikilder og forbedring af energieffektiviteten; henviser til, at målene for energieffektivitet og varige energikilder, som Parlamentet opfordrede til, vil føre til en betydelig større reduktion af drivhusgasemissionerne end 40 % i 2030;

14. oktober 2015

16. understreger behovet for en effektiv compliance-ordning, der gælder for alle parter til 2015-aftalen; understreger, at 2015-aftalen skal fremme åbenhed og ansvarlighed gennem en ordning, der bygger på fælles regler, herunder regnskabsregler og tilsyns-, rapporterings- og verificeringsordninger; mener, at udviklingen af åbenheds- og ansvarlighedsordningen skal foregå inden for rammerne af en gradvis konvergens;

17. understreger betydningen af at holde fast på respekten for menneskerettighederne som et centralt element i klimaindsatsen og kræver, at Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at Parisaftalen indeholder de nødvendige bestemmelser til at sikre menneskerettighedsdimensionen i klimaændringerne og støtte de fattigere lande, hvis kapacitet kommer under pres som følge af konsekvenserne af klimaændringerne; kræver i den forbindelse fuld respekt for de lokale samfunds og urbefolkningers rettigheder, da de er særligt sårbare over for de negative konsekvenser af klimaændringerne;

18. kræver, at Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at Parisaftalen anerkender, at respekt for og beskyttelse og fremme af menneskerettighederne, herunder ligestilling, fuld og lige deltagelse af kvinder og aktiv fremme af en retfærdig omstilling for arbejdskraften med sikring af ordentlige arbejdsforhold og kvalitetsjob til alle er en forudsætning for effektive, globale klimaforanstaltninger;

Ambitionerne i perioden før 2020 og Kyotoprotokollen

19. lægger særlig vægt på det presserende behov for fremskridt med hensyn til at få lukket det gigaton-hul, der er mellem de videnskabelige analyser og parternes nuværende tilsagn for perioden frem til 2020; understreger den vigtige rolle, som andre politiske foranstaltninger, som der bør gøres en kollektiv indsats for at få gennemført, spiller, herunder energieffektivitet, væsentlige energibesparelser, vedvarende energi, ressourceeffektivitet, udfasning af HFC'er, bæredygtig produktion og forbrug, udfasning af subsidier til fossile brændstoffer, herunder eksportfinansiering til kulkraftværksteknologi, og styrkelse af den rolle, som en mere udbredt indførelse af CO_2-afgifter kan få for udfyldningen af gigaton-hullet;

20. henviser til, at EU nu er godt på vej til at nå 2020-målene for nedbringelse af drivhusgasemissioner og for vedvarende energi, at der er sket betydelige forbedringer i energiintensiteten takket være mere effektive bygninger, produkter, industriprocesser og køretøjer, og at den europæiske økonomi er vokset med 45 % siden 1990; understreger, at 20/20/20-målene for drivhusgasemissioner, vedvarende energi og energibesparelser har spillet en central rolle med hensyn til at drive denne proces fremad og bevare beskæftigelsen af mere end 4,2 millioner mennesker i forskellige miljøbrancher ([1]) med konstant vækst under den økonomiske krise;

21. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremsende de seneste EU-drivhusgasemissionsprognoser for perioden op til 2020 til UNFCCC og meddele, at EU vil opnå en større nedbringelse af drivhusgasemissionerne end målet for 2020 med mindst 2 Gt;

22. præciserer, at den anden forpligtelsesperiode i henhold til Kyotoprotokollen, selv om den få et begrænset omgang, bør ses som et meget vigtigt midlertidigt skridt, og opfordrer derfor parterne, herunder EU-medlemsstaterne, til at afslutte ratifikationsprocessen så hurtigt som muligt og i alle tilfælde inden december 2015; henviser til, at Parlamentet har gjort sin del ved at afgive en samstemmende udtalelse, og at det er nødvendigt at inddrage civilsamfundet og sikre åbenhed for at øge den gensidige forståelse under forhandlingerne og skabe tillid blandt alle parterne op til konferencen i Paris;

([1]) Data fra Eurostat om miljøbranchen, som der henvises til i »En politikramme for klima- og energipolitikken i perioden 2020-2030« (COM(2014)0015).

14. oktober 2015

Løsningsdagsorden

23. opfordrer EU og medlemsstaterne til at arbejde sammen med alle civilsamfundets aktører (lokale og regionale myndigheder, den private sektor, ngo'er, lokalsamfund) om udvikling af nedbringelsesinitiativer inden for nøglesektorer (energi, teknologier, byer, transport) samt initiativer vedrørende tilpasning og modstandsdygtighed, navnlig for adgang til vand, fødevaresikkerhed eller risikoforebyggelse; opfordrer alle regeringer og alle civilsamfundets aktører til at støtte og styrke denne handlingsdagsorden;

24. understreger, at stadig flere ikkestatslige aktører bliver aktive for at dekarbonisere og øge modstandsdygtigheden over for til klimaændringerne; understreger derfor betydningen af en struktureret og konstruktiv dialog mellem regeringer, erhvervslivet, byer, regioner, internationale organisationer, civilsamfundet og højere læreanstalter for at mobilisere et solidt globalt tiltag hen imod robuste samfund med lave CO_2-emissioner; fremhæver deres rolle med hensyn til at skabe momentum forud for Paris-konferencen og med hensyn til »Lima-Paris-handlingsplanen«; gør i denne forbindelse opmærksom på, at Lima-Paris-handlingsplanen tilskynder initiativtagerne til at fremskynde deres arbejde og til at aflægge beretning om de første resultater på konferencen i Paris;

25. tilskynder til indførelse af ordninger, der gør det muligt at fremme denne løsningsdynamik, som f.eks. mærkning af civilsamfundets innovative projekter;

26. bemærker, at bioøkonomien har potentiale til at bidrage væsentligt til genindustrialiseringen og skabelsen af nye jobs i EU og resten af verden;

27. gør opmærksom på, at indsatsen for at skabe en cirkulær økonomi kan bidrage betydeligt til at nå målene, idet den er med til at bekæmpe fødevarespild og genbruge råvarer;

28. minder parterne og FN om, at individuelle tiltag er lige så vigtige som regeringernes og institutionernes tiltag; opfordrer derfor til, at der gennemføres oplysningskampagner og andre kampagner, og at befolkningen får oplysninger om de små og store tiltag, som kan bidrage til bekæmpelsen af klimaændringerne i de udviklede lande samt i udviklingslandene;

29. opfordrer erhvervslivet til at erkende sit ansvar og til — også på forhånd — aktivt at støtte klimaaftalen;

En samlet indsats fra alle sektorer

30. glæder sig over indførelsen af emissionshandelssystemer globalt, herunder 17 emissionshandelssystemer, der fungerer i fire verdensdele, og som dækker 40 % af verdens BNP, hvilket bidrager til at nedbringe de samlede emissioner på en omkostningseffektiv måde; tilskynder Kommissionen til at fremme sammenknytningen mellem EU's emissionshandelssystem og de øvrige emissionshandelssystemer med henblik på etablering af e system med et internationalt emissionsmarked for at øge klimaambitionerne og samtidig bidrag til at mindske risikoen for CO_2-udslip ved at skabe lige vilkår; opfordrer imidlertid Kommissionen til at sikre, at en sammenkobling af EU ETS med andre systemer ikke underminerer EU's klimamål og anvendelsesområdet for EU ETS; opfordrer til udarbejdelse af regler for etablering af systemet, herunder regler for regnskabsførelse og sikring af, at de internationale markeder og forbindelserne mellem nationale CO_2-markeder fører til en permanent og yderligere reduktion og ikke undergraver nedbringelsesmålene i EU;

31. understreger nødvendigheden af at sikre et forudsigeligt reguleringsmiljø, der leder investeringerne i retning af foranstaltninger til nedbringelse af drivhusgasemissioner og fremmer overgangen til en kulstoffattig økonomi;

14. oktober 2015

32. opfordrer til, at der indgås en aftale, som dækker sektorer og emissioner på en sammenhængende måde og fastlægger absolutte mål for hele økonomien, kombineret med emissionsbudgetter, der sikrer det højest mulige ambitionsniveau; understreger, at arealanvendelse (landbrug, skovbrug og anden arealanvendelse) i tråd med IPCC's konklusioner har store omkostningseffektive muligheder for afbødning og fremme af modstandsdygtigheden, og at der derfor er nødvendigt at styrke det internationale samarbejde for at maksimere CO_2-bindingspotentialet i skove og vådområder; understreger, at aftalen bør omfatte en omfattende regnskabsmæssig ramme for emissioner og optag gennem arealanvendelse (LULUCF); understreger navnlig, at afbødnings- og tilpasningstiltag i forbindelse med jordfordeling skal tilstræbe opfyldelsen af fælles mål og ikke være til skade for de bæredygtige udviklingsmål;

33. henviser til, at skovfældning og skovødelæggelse er ansvarlig for 20 % af de samlede drivhusgasemissioner i verden, og understreger skovenes betydning for modvirkning af klimaændringer og behovet for at styrke skovenes tilpasningsevner og modstandsdygtighed over for klimaændringer; opfordrer EU til at søge at nå sit mål med at stoppe tabet af skov i verden inden 2030 og i det mindste halvere rydningen af tropiske skove inden 2020 i forhold til niveauet i 2008; understreger, at opfyldelsen af disse forpligtelser sammen med genopretning af 350 mio. hektar skove som krævet i New York-erklæringen om skove kunne bevirke en nedbringelse af CO2-emissionerne med mellem 4,5 og 8,8 milliarder tons om året i 2030; understreger, at opnåelse af målet på under 2 °C sandsynligvis vil være umulig uden en omfattende ny afbødningsindsats med fokus på tropeskovene (REDD+); anmoder endvidere EU om at øge den internationale finansiering til nedbringelse af skovrydning i udviklingslande;

34. henviser til effektiviteten af den eksisterende REDD+-afbødningsmekanisme og tilskynder medlemsstaterne til at indarbejde den i indsatsen for at afbøde virkningerne af klimaændringerne; opfordrer medlemsstaterne til at gå ind i frivillige, internationale modvirkningspartnerskaber med udviklingslande, der især er berørt af rydningen af tropiske skove, med henblik på at yde økonomisk og teknisk bistand for at stoppe skovrydningen gennem bæredygtige arealudnyttelsespolitikker eller forvaltningsreformer; anmoder endvidere Kommissionen om at foreslå effektive foranstaltninger for at stoppe importen til EU af varer, der stammer fra ulovlig skovrydning; understreger erhvervslivet rolle i elimineringen af efterspørgslen efter varer, der stammer fra ulovlig skovrydning;

35. minder om, at transport er den næststørste drivhusgasforurenende sektor, og kræver, at der indføres en række politikker med henblik på at nedbringe emissionerne fra denne sektor; gentager, at der er nødvendigt, at UNFCCC-parterne gør en indsats for effektivt at regulere og lægge loft over emissionerne fra luft- og søfarten i overensstemmelse med behovene og situationens hastende karakter; opfordrer alle parter til at arbejde gennem Organisationen for International Civil Luftfragt (ICAO) og Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) for at udvikle en global politikramme for at muliggøre en effektiv indsats og at træffe foranstaltninger for at fastsætte de fornødne mål inden udgangen af 2016 med henblik på at opnå de nødvendige nedbringelser for at opnå målet på under 2 °C;

36. opfordrer Kommissionen til at tilbyde støtte og ekspertbistand til parterne på COP21-konferencen i forbindelse med udarbejdelse af deres nationale bidrag og samtidig øge bevidstheden om transportsektorens rolle i forbindelse med vedtagelsen af omfattende strategier for begrænsning af drivhusgasemissioner;

37. påpeger, at både kort- og langsigtede afbødningsstrategier på transportområdet er afgørende, såfremt de ambitiøse mål for begrænsning af drivhusgasemissionerne skal opfyldes;

38. understreger betydningen af at tage hensyn til den særlige situation for øer og regioner i de yderste randområder med henblik på at sikre, at miljøpræstationer ikke påvirker navnlig mobiliteten i og adgangen til disse regioner;

39. er af den opfattelse, at den overordnede klimamålsætning ikke vil kunne nås, hvis der ikke fokuseres mere på nedbringelse af emissioner fra transportsektoren, da transportsektoren er den eneste sektor, hvor emissionerne af drivhusgasser fortsat er vokset, nemlig med 30 % i løbet af de seneste 25 år; understreger, at målet kun kan nås gennem bindende mål for begrænsning af drivhusgasemissioner sammen med fuldstændig integration af vedvarende energikilder på markedet, en teknologineutral tilgang til dekarbonisering og en mere omfattende integreret transport- og investeringspolitik, der omfatter ændringer af transportformer sammen med teknologiske fremskridt samt forebyggelse af transportbehov (f.eks. grøn logistik, intelligent byplanlægning og integreret mobilitetsstyring);

40. påpeger, at mere end halvdelen af verdens befolkning nu bor i byer og storbyer, og at bytrafikken tegner sig for en væsentligt del af drivhusgasemissioner fra transportsektoren; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til aktivt at øge bevidstheden om den rolle, bæredygtig mobilitet i byerne spiller med hensyn til at opfylde forpligtelserne til at gennemføre afbødende foranstaltninger; understreger, at ansvarlig fysisk planlægning og arealplanlægning og bæredygtige transportløsninger i byområder vil yde et effektivt bidrag til målet om at nedbringe CO_2-emissionerne;

41. understreger, at et godt energimiks er nødvendigt i transportsektoren og kan opnås ved at fremme alternative køretøjer, der kører på naturgas og biogas, og politikker, der skal styrke bæredygtige transportformer, bl.a. elektrificering af transporten og anvendelsen af intelligente transportsystemer; understreger, at det er vigtigt at fremhæve jernbaner, sporvogne, elbusser, elbiler og elcykler for at anlægge et perspektiv, hvor hele livcyklusser tages i betragtning, og at sigte efter en fuld udnyttelse af vedvarende energikilder; opfordrer kraftigt de lokale offentlige trafikmyndigheder og transportoperatører til at blive frontløbere med hensyn til at indføre kulstoffattige vognparker og teknologier;

42. påpeger det enorme potentiale, der er for at nedbringe emissionerne gennem øget energieffektivitet og anvendelse af ren energi; mener, at en maksimering af effektiviteten af energiforbruget overalt i verden er det første skridt i retning af at reducere energirelaterede emissioner, samtidig med at det bidrager til løsning af problemet med energifattigdom;

43. fremhæver de alvorlige negative og ofte uoprettelige konsekvenser af manglende handling i betragtning af, at klimaændringerne påvirker samtlige regioner i hele verden på forskellige, men stærkt skadelige, måder, hvilket fører til migrationsstrømme og tab af menneskeliv såvel som økonomiske, miljømæssige og sociale tab; fremhæver betydningen af videnskabelig dokumentation som drivkraft for langsigtede politiske beslutninger og understreger, at ambitionsniveauet bør være baseret på solide videnskabelige henstillinger; understreger, at et fælles globalt politisk og økonomisk skub til forsknings-, udviklings- og innovationspartnerskaber inden for rene og vedvarende energiteknologier og energieffektivitet er afgørende for at opfylde klimamålene og for at fremme væksten;

44. opfordrer EU til at intensivere bestræbelserne på at regulere en global udfasning af HFC'er i henhold til Montrealprotokollen; minder om, at EU har vedtaget en ambitiøs lovgivning med henblik på at udfase 79 % af HFC'er frem til 2030, idet klimavenlige alternativer er nemt tilgængelige, og deres potentiale skal udnyttes fuldt ud; bemærker, at udfasningen af anvendelsen af HFC'er repræsenterer en et forholdsvist nemt tiltag for at afbøde virkningerne i og uden for EU, og opfordrer EU til at være aktivt engageret i at fremme den globale indsats mod HFC'er;

Forskning, teknologisk udvikling og innovation

45. mener, at en øget anvendelse af rene energiteknologier, hvor de har størst virkning, afhænger af, at der opbygges og opretholdes en stærk innovationskapacitet både i udviklingslandene og i de nye vækstlande;

46. understreger, at fremme af innovation inden for teknologier og forretningsmodeller kan være en drivkraft for både økonomisk vækst og emissionsnedbringelse; understreger, at teknologien ikke automatisk vil gå i retning af mindre kulstof, men at dette vil kræve klare politiske signaler, herunder nedbringelse af markedsmæssige og reguleringsmæssige barrierer for nye teknologier og forretningsmodeller samt målrettede offentlige udgifter; tilskynder medlemsstaterne til at øge investeringerne i offentlig forskning og udvikling i energisektoren for at bidrage til at skabe den næste bølge af ressourceeffektive kulstoffattige teknologier;

14. oktober 2015

47. anerkender betydningen af forskning og innovation for bekæmpelsen af klimaændringer og opfordrer parterne til at gøre alt for at støtte forskere og fremme de nye teknologier, der kan bidrage til at nå de reduktionsmål, som måske bliver fastsat, samt foranstaltninger til afbødning af og tilpasning til klimaændringerne;

48. tilskynder Kommissionen til i højere grad at udnytte det forhold, at Horisont 2020 er fuldstændig åben for tredjelandes deltagelse, især inden for energi og klimaændringer;

49. mener, at EU's rumpolitik og investeringerne heri, herunder opsendelsen af satellitter, som spiller en vigtig rolle i overvågningen af industriulykker, skovrydning, ørkendannelse etc., plus samarbejde med partnere i tredjelande kan spille en væsentlig rolle i overvågningen og bekæmpelsen af klimaændringernes konsekvenser overalt i verden;

50. understreger, at EU bør øge sin indsats inden for teknologioverførsler til de mindst udviklede lande, samtidig med at eksisterende intellektuel ejendomsret respekteres;

51. kræver, at klimateknologicentrets og -netværkets og teknologieksekutivkomitéens roller i fremme af den teknologiske udvikling med henblik på afbødning af og tilpasning til klimaændringerne anerkendes fuldt ud og støttes;

52. glæder sig over de bestræbelser, der er gjort med hensyn til samarbejde mellem EU og USA's energiministerium, især omkring forskning i klimaforandringsteknologi; mener, at der er et stort potentiale for yderligere forskningssamarbejde mellem EU og andre store økonomier; mener, at resultaterne af offentligt finansieret forskning bør gøres gratis tilgængelige;

53. påpeger, at anvendelsen af rumbaserede aktiver bør tages i betragtning ved gennemførelsen af foranstaltninger til afbødning af og tilpasning til klimaændringer, navnlig gennem kontrol med og overvågning af drivhusgasemissioner; opfordrer indtrængende Kommissionen til at bidrage aktivt til et global overvågningssystem for CO_2 og CH_4; opfordrer Kommissionen til at fremme bestræbelserne på at udarbejde et EU-system til måling af drivhusgasemissioner på en selvstændig og uafhængig måde gennem anvendelse og udvidelse af Copernicusprogrammets missioner;

Klimafinansiering: Det centrale element i Parisaftalen

54. mener, at midler til gennemførelse, herunder klimafinansiering, teknologioverførsel og kapacitetsudvikling, kommer til at spille en afgørende rolle med hensyn til at nå frem til en aftale på konferencen i Paris, og opfordrer derfor EU og andre lande til at forberede en troværdig »finansiel pakke«, som dækker både perioden før og perioden efter 2020, med henblik på at underbygge en øget indsats for at nedbringe drivhusgasemissioner, beskytte skovene og tilpasse sig til konsekvenserne af klimaændringerne; opfordrer til, at klimafinansiering bliver omfattet af aftalen som et dynamisk element, der afspejler de skiftende miljømæssige og økonomiske realiteter og understøtter højnelsen af ambitionsniveauet med hensyn til reduktionsbidrag og tilpasningsforanstaltninger; de parter, der er i stand til det, om at bidrage til klimafinansieringen;

55. opfordrer EU og medlemsstaterne til at enes om en køreplan for optrapning af forudsigelig, ny og yderligere finansiering i tråd med eksisterende forpligtelser i retning af dets rimelige andel af det samlede tilstræbte beløb på 100 mia. USD om året senest i 2020 fra en række offentlige og private kilder og at rette op på den manglende balance i midlerne til henholdsvis afbødning og tilpasning; opfordrer EU til at tilskynde alle lande til at yde et retfærdigt bidrag til klimafinansiering; opfordrer til fastsættelse af robuste overvågnings- og ansvarlighedsbestemmelser med henblik på en effektiv kontrol med opfyldelsen af klimafinansieringstilsagn og -mål; minder om, at den stigende klimafinansiering fra bistandsbudgetterne også bør indebære en stigning i det samlede bistandsbudget som et første skridt i retning af fuld additionalitet;

56. opfordrer til konkrete EU-tilsagn og internationale tilsagn om at aktivere yderligere kilder til klimafinansiering, herunder henlæggelse af nogle af EU's ETS-emissionskvoter i perioden 2021-2030 og afsættelse af indtægter fra EU-indgreb og andre internationale indgreb over for emissioner fra luft- og skibsfarten til internationale klimafinansieringsformål og den grønne klimafond, bl.a. til teknologiske innovationsprojekter;

14. oktober 2015

57. opfordrer til en indførelse af en omfattende CO_2-afgift som et globalt anvendeligt instrument til håndtering af emissioner og tildeling af indtægterne fra emissionshandelsordningen til klimarelaterede investeringer sammen med indtægter fra CO_2-afgifter på brændstoffer inden for international transport; opfordrer endvidere til delvis anvendelse af landbrugsstøtten til at garantere investeringer i produktion og anvendelse af vedvarende energi inden for landbruget; understreger betydningen af at mobilisere kapital fra den private sektor og åbne op for de nødvendige investeringer i CO_2-teknologier; opfordrer til en ambitiøs indsats fra regeringer, offentlige og private finansinstitutter, herunder banker, pensionsfonde og forsikringsselskaber, for at tilpasse låne- og investeringspraksis til målet på under 2 °C og trække sig ud af fossile brændstoffer, herunder udfasning af eksportkreditter til investeringer i fossile brændstoffer; opfordrer til særlige offentlige garantier til fordel for grønne investeringer, mærker og skattefordele for grønne investeringsfonde og i forbindelse med udstedelse af grønne obligationer;

58. mener, at finanssektoren skal medregne klimarisici i dets investeringsbeslutninger; opfordrer Kommissionen, EU's medlemsstater og alle parterne i De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) til at anvende alle de midler, som de råder over, til at tilskynde de finansielle aktører til at omlægge deres investeringer i det omfang, det er nødvendigt for at finansiere en reel omstilling til modstandsdygtige økonomier med et lavt emissionsniveau;

59. opfordrer til konkrete foranstaltninger, bl.a. en tidsplan i fortsættelse af tilsagnet fra G-20-landene i 2009 for udfasning af alle subsidier til fossile brændstoffer senest i 2020;

60. tilskynder de mest progressive aktører til frivilligt at give tilsagn om at bistå ved omstillingen til lavemissionsøkonomier ved at udnytte den gode praksis, der allerede er gennemført inden for sektoren; ønsker, at denne mobilisering styrkes, og at tilsagnene i fremtiden bliver mere strukturerede, navnlig via de registreringsplatforme, der er integreret i klimakonventionen;

61. bemærker de tætte forbindelser mellem konferencen om udviklingsfinansiering, FN's topmøde om bæredygtige udviklingsmål og den 21. partskonference under UNFCCC i 2015; anerkender, at konsekvenserne af klimaændringerne i alvorlig grad vil undergrave bestræbelserne på at opnå den planlagte bæredygtige udviklingsramme, og at den overordnede ramme for udviklingsfinansiering skal afstemmes med og kunne understøtte en CO_2-fattig og klimarobust verden;

62. opfordrer til fremme af private initiativer inden for finanssektoren, navnlig i forbindelse med G20-topmødet i november 2015, men generelt ved talrige arrangementer, der specifikt vedrører finansiering og indgår i forberedelsen af konferencen i Paris i 2015;

Opnåelse af modstandsdygtighed over for klimaændringer ved hjælp af tilpasning

63. understreger, at det er nødvendigt for alle lande at tilpasse sig, hvis de skal mindske de negative konsekvenser mest muligt og fuldt ud udnytte mulighederne for klimarobust vækst og bæredygtig udvikling, og at det ligeledes e nødvendigt, at dette spiller en central rolle i den nye aftale; opfordrer til, at der på denne baggrund fastsættes langsigtede tilpasningsmål; understreger, at foranstaltninger nu til at nedbringe CO_2-emissioner vil være billigere for verdensøkonomien og de nationale økonomier og ville gøre tilpasningsforanstaltningerne mindre bekostelige; erkender, at tilpasning er nødvendigt, navnlig i lande, der er meget sårbare over for disse påvirkninger, og at det navnlig er nødvendig at sikre, at fødevareproduktionen og den økonomiske udvikling kan fortsætte på en klimarobust måde; opfordrer til aktiv støtte til udformning af omfattende tilpasningsplaner i udviklingslande under hensyntagen til lokale aktørers praksis og urbefolkningens viden;

64. anerkender, at afbødningsambitionsniveauet, der er opnået gennem nationalt bestemte bidrag (NDC'er) har stor indflydelse på, hvilke tilpasningsbestræbelser der er behov for; anmoder om et globalt mål for tilpasning og tilpasningsfinansiering i Parisaftalen sammen med tilsagn om at udvikle yderligere tiltag for effektivt at håndtere tab og skader;

65. understreger nødvendigheden af at styrke koordinationen og den klimarelaterede risikostyring på EU-plan og af at fastlægge en klar tilpasningsstrategi for EU; opfordrer til gennemførelse af regionale tilpasningsstrategier;

14. oktober 2015

66. minder om, at udviklingslandene, særligt de mindst udviklede lande og små øudviklingslande, der er udviklingslande, har bidraget mindst til klimaændringerne, er de mest sårbare over for de negative konsekvenser af klimaændringernes og er dårligst i stand til at tilpasse sig; opfordrer til, at tilpasningsstøtte og støtte til oprettelse af tab og skader bliver afgørende elementer i Parisaftalen, og at udviklingslandene reelt bliver hjulpet under deres overgang til bæredygtige, vedvarende og CO_2-fattige energiformer, så deres tilpasningsbehov dækkes på kort såvel som lang sigt; opfordrer til, at problematikken vedrørende klimaflygtninge og omfanget heraf som følge af klimakatastrofer, der skyldes opvarmning af jorden, tages alvorligt;

67. understreger, at aftalen skal være fleksibel for at tage hensyn til de nationale omstændigheder og til udviklingslandenes behov og respektive kapacitet og visse landes særlige karakteristika, navnlig de mindst udvikledes og små øers;

68. opfordrer de store udviklede økonomier til at udnytte deres eksisterende avancerede infrastruktur til at fremme, forstærke og udvikle bæredygtig vækst og forpligte sig til at hjælpe udviklingslande med at opbygge deres egen kapacitet for at sikre, at fremtidig økonomisk vækst i alle dele af verden opnås uden yderligere belastning af miljøet;

69. understreger betydningen af den rolle, som udviklingssamfundet, Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) og OECD's Komité for Udviklingsbistand (DAC) bør spille ved at arbejde tæt sammen med interessenter og relevante organisationer om at vurdere og afbøde de værste konsekvenser for menneskeheden af klimaændringerne, som forventes at blive en stor udfordring selv under et 2 °C-opvarmningsniveau;

70. fastholder, at det skal være en strategisk prioritet for EU og andre aktører på den internationale scene at tackle klimaproblematikken effektivt, og at dette forudsætter, at klimaforanstaltninger integreres i alle relevante politikker, og at man tilstræber konsekvens mellem de forskellige politikker; finder det vigtigt, at EU fremmer kulstoffattige udviklingsveje inden for alle relevante områder og sektorer, og opfordrer EU til at foreslå bæredygtige produktions- og forbrugsmønstre, herunder med angivelse af måder, hvorpå EU planlægger at nedbringe forbruget og afkoble økonomisk aktivitet fra ødelæggelse af miljøet;

71. bemærker med bekymring, at 166 mio. mennesker blev tvunget til at forlade deres hjem på grund af oversvømmelser, storme, jordskælv eller andre katastrofer mellem 2008 og 2013; henleder navnlig opmærksomheden på, at klimarelateret udvikling i dele af Afrika kan bidrage til en optrapning af flygtningekrisen i Middelhavsområdet; beklager dybt det faktum, at man endnu ikke anerkender statussen som »klimaflygtning«, hvilket efterlader et juridisk tomrum, der rammer ofre, som ikke kan opnå flygtningestatus;

72. fastholder, at der bør gøres øgede bestræbelser på at tackle de globale klimaforandringer af både de industrialiserede lande og udviklingslandene i fællesskab i overensstemmelse med princippet om fælles, men differentieret ansvar;

73. understreger, at EU's mål i forbindelserne med den øvrige verden i henhold til artikel 3, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) er at bidrage til solidaritet og til bæredygtig udvikling af Jorden samt til nøje overholdelse og udvikling af folkeretten; bemærker, at EU's politik på miljøområdet i henhold til artikel 191, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal fremme foranstaltninger på internationalt plan til bekæmpelse af klimaændringer;

Udvidelse af klimadiplomatiet

74. understreger behovet for, at klimadiplomati bliver en del af en omfattende tilgang til EU's indsats udadtil og i denne forbindelse betydningen af, at EU spiller en ambitiøs og central rolle på konferencen, taler med »én stemme« med henblik på at gøre fremskridt hen imod en international aftale og forbliver samlet i denne henseende;

75. opfordrer medlemsstaterne til at koordinere deres holdninger på dette område med EU's; understreger, at EU og medlemsstaterne har en enorm udenrigspolitisk kapacitet og må udvise lederskab inden for klimadiplomati og mobilisere dette net med henblik på at finde frem til en fælles holdning til de vigtigste af de emner, man skal nå til enighed om i Paris, nemlig modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, finansiering, udvikling og overførsel af teknologi, gennemsigtighed i foranstaltninger og støtte og kapacitetsopbygning;

14. oktober 2015

76. glæder sig over EU's handelsplan for klimadiplomati, der blev vedtaget af EU's Udenrigsråd den 19. januar 2015; forventer, at Kommissionen påtager sig en proaktiv rolle under forhandlingerne; anmoder den om at gøre det klart, at klimaændringer er denne Kommissions vigtigste strategiske prioritet, og at den skal organisere sig selv på en måde, så dette afspejles på alle niveauer og på tværs af alle politiske områder;

77. understreger EU's førende rolle med hensyn til klimapolitik og fremhæver behovet for koordination og etablering af en fælles holdning fra EU's medlemsstaters side; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og EU-Udenrigstjenesten til at fortsætte og intensivere deres diplomatiske indsats før og under konferencen med henblik på at forbedre deres forståelse for deres partneres holdninger og tilskynde andre parter til at træffe effektive foranstaltninger til at overholde 2 °C-målsætningen og til at nå frem til aftaler og forpligtelser, navnlig fra USA, som går ud på at bringe de emissionerne fra de største forurenere på linje med de emissioner, som EU-borgernes skal opfylde, idet de allerede har gjort sig store bestræbelser på at forene økonomisk udvikling med miljø- og klimabeskyttelse; opfordrer EU til at bruge sin indflydelse til at opnå et tættere samarbejde om klimaspørgsmål med nabo- og kandidatlandene;

78. understreger, at der er behov for øgede diplomatiske bestræbelser forud for og under konferencen for især at finde fælles grundlag for karakteren af differentieringen i parternes forpligtelser i lyset af deres nationale omstændigheder og for, hvilken rolle tab og skade skal spille i aftalen;

79. opfordrer næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at udvikle strategiske prioriteringer for den eksterne klimapolitik, der er fastlagt i de overordnede udenrigspolitiske mål, og til at sikre, at EU-delegationerne fokuserer mere intensivt på klimapolitikken, på at overvåge landenes indsats for at modvirke eller tilpasse sig klimaændringerne samt på at yde støtte til kapacitetsopbygning, og at de har de nødvendige midler til at gennemføre tiltag inden for klimaovervågning; opfordrer EU til at indgå i et nærmere samarbejde om klimaspørgsmål med nabo- og kandidatlande og indtrængende opfordre disse til at tilpasse deres politikker til EU's klimamål; opfordrer medlemsstaterne og EU-Udenrigstjenesten til at oprette kontaktpunkter med fokus på klimaændringer i EU's delegationer og på medlemsstaternes ambassader;

80. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at alle foranstaltninger som en part til Paris-aftalen måtte vedtager med henblik på at stabilisere drivhusgaskoncentrationen i atmosfæren på et niveau, som vil forhindre farlig antromorf påvirkning af klimasystemet, eller som vedrører nogle af de principper eller forpligtelser, der er omhandlet i artikel 3 og 4 i De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, ikke kan gøres til genstand for nuværende eller fremtidige traktater, som den pågældende part er berørt af, såfremt de skaber mulighed for investor-stat tvistbilæggelse;

81. anerkender betydningen af her forud for klimakonferencen i Paris at sætte ind mod klimaændringerne og den potentielle trussel, de udgør mod stabilitet og sikkerhed, samt betydningen af klimadiplomati;

Europa-Parlamentet

82. glæder sig over Kommissionens meddelelse og målsætningerne i EU's bidrag til COP21-klimakonferencen, der skal afholdes i Paris i december 2015;

83. forpligter sig til at udnytte sin internationale rolle og sit medlemskab af internationale parlamentariske netværk til konsekvent at gøre fremskridt hen imod en juridisk bindende og ambitiøs international klimaaftale i Paris;

84. påpeger, at lobbyaktiviteter før og under COP 21-forhandlingerne kan have indflydelse på udfaldet af forhandlingerne; understreger derfor, at sådanne aktiviteter bør være transparente, klart angivne i UNFCCC's daglige dagsorden for COP 21, og at konferencen bør tillade rimelig adgang for alle relevante interessenter;

14. oktober 2015

85. mener, at det, da det også vil skulle give sit samtykke til alle internationale aftaler, skal være godt integreret i EU's delegation; forventer derfor at få mulighed for at deltage i EU's koordineringsmøder i Paris;

o

o o

86. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og UNFCCC's sekretariat med anmodning om, at den bliver fremsendt til alle parter uden for EU.